

ЩО ТАКЕ ГРА Й ЧОМУ ВОНА ПОТРІБНА ДІТЯМ

Гра дає змогу дитині пізнавати світ та розвиватися без прямих вказівок до навчання. Вона може активно рухатися, спілкуватися з дорослими й ровесниками, вчитися проявляти ініціативу. Гра – це одночасно й сенсорне, і психологічне, й емоційне розвантаження для дитини. Гра знімає більшість обмежень, з якими дитина стикається в повсякденному житті. Натомість це ще й можливість здобувати нові знання й навички. Діти з ООП отримують корекційну, дефектологічну, психологічну підтримку у вигляді спеціалізованих розвивальних занять із фахівцями. Тому гра для них – особливо важлива, адже вони можуть розкриватися самотійно, без заданого дорослими напрямку. Варто лише підібрати гру, яка буде дитині цікава, доступна, дасть змогу збалансувати вербальне та невербальне спілкування.

Проте є й інший бік медалі: гра потребує залучення ще однієї людини – дорослого. І він також може отримати неабияку користь від цього процесу, ба більше в постійному стресовому навантаженні, що ми маємо сьогодні.

Дорослим, як і дітям, гра дає можливість сенсорного, психологічного та емоційного розвантаження. У грі найпростіше налагодити контакт та співпрацю, якщо дитина має особливості у вербальному спілкуванні. Це також найкращий спосіб формувати в неї навички комунікації, а також розвивати в заданому напрямку. Тому навчатися грати з дитиною – важливо, особливо за умов наявності в неї ООР, ба більше за відсутності чи обмеженості вербального спілкування. Спільна гра дає змогу покращити взаємини, а також полегшити подальші заняття, якщо вони не дуже бажані для дитини.

Найбільш корисними серед дидактичних та настільних ігор для дітей з ООП є:

- “лего” та його варіації;
ігри на співставлення та пошук деталей (можна робити як самотійно, так і разом із дитиною);
- настільні ігри “на везіння”, а не на основі здібностей (наприклад, гравці вибирають собі карту, не бачачи малюнку, і в кого найбільша за характеристикою малюнку карта, той і виграє);
- настільні ігри, у яких немає необхідності говорити чи розуміти мовлення: наприклад, “бродилки” з простими правилами, де треба кидати кубик і рухатися вперед.

Дітям з ООП також корисні заняття з будь-якої творчості. Їх не класифікують як ігрову діяльність, проте вони можуть бути альтернативою гри та частиною навчання дитини проводити час наодинці з користю. Такі завдання також мають практично необмежений потенціал щодо поступового ускладнення.